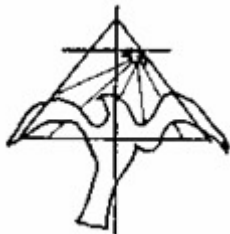

4

duben
2015

Košířský farní list

duben

SESTOUPIL DO PEKEL

tajemství Bílé soboty

Záčátek tohoto měsíce dubna je spojen s velikonočními svátky. Ty jsou vyústěním liturgického slavení posvátného velikonočního tridua. V jeho závěru nacházíme Bílou sobotu, která je dnem liturgického klidu, kdy uvažujeme o Ježíšově utrpení, smrti a o jeho sestoupení mezi mrtvé. V kostele bývá k modlitbě upraveno místo nazývané Kristův hrob (někdy lidově: Boží hrob).

Během dne v dopoledních hodinách jsou povoleny pouze obřady bezprostřední přípravy na křest.

Dříve než budeme slavit Kristovo vzkříšení, připomínáme si, co se s Kristem stalo bezprostředně před ním. Pozornost kazatelů tím nebývá zaměřena pro nepřítomnost bohoslužby v tento den, ale církev má jasný výklad tohoto tajemství.

Častá tvrzení Nového zákona, podle nichž byl Ježíš „vzkříšen z mrtvých“ (Sk 3,15; Řím 8,11; 1 Kor 15,20), předpokládají, že před vzkříšením pobýval tam, kde se zdržovali mrtví. To je první význam, který dalo apoštolské kázání Ježíšovu sestoupení do pekla: Ježíš zakusil smrt jako všichni lidé a svou duší je dostihl v místě pobytu mrtvých. Sestoupil tam však jako Spasitel a ohlašovatel radostné zvěsti duchům, kteří tam byli uvězněni. (KKC 632)

K tomu je potřebné vyjasnit pojem *pekla*, který je spojován s různými významy a proto vzbuzuje určité rozpaky.

„Peklo zde označuje vzdálená místa, v němž jsou drženy ty duše, které nedosáhly nebeského štěstí... Tato místa nejsou jednoho a téhož druhu. Je totiž ohavné a velmi temné vězení, kde jsou mučeny věčným a nevyhasitelným ohněm duše zavržených

společně s nečistými duchy. Toto místo se nazývá *gehenna* neboli *abysus*, vlastním označením peklo. Dále je místo, kde plane oheň očistění, v němž trpí duše zbožných pouze po určitou dobu, aby mohly vstoupit do věčné vlasti, kam nemůže vstoupit nikdo nečistý... Třetí a poslední místo je místem přijetí duší světců před příchodem Krista Pána, zde přebývali bez utrpení s nadějí na vykoupění, odpočívali zde v pokoji. Tyto duše, které v náručí Abrahámově očekávaly Spasitele, osvobodil Kristus Pán, když sestoupil do podsvětí.“ (ŘK I, 6,2-3).

„Vyznáváme, že ihned po smrti Kristově sestoupila jeho duše do pekla a zůstala zde po dobu, kdy bylo jeho tělo v hrobě. Věříme tedy, že jedna osoba Kristova byla v tu samou dobu v pekle i v hrobě.“ (ŘK I, 6, 1).

Tento výklad rozvíjí také nový KKC: Místo pobytu mrtvých, kam Kristus sestoupil, nazývá Písmo „peklo“, „šeól“ nebo „hades“, protože ti, kteří tam jsou, jsou zbaveni patření na Boha. Takový je totiž až do příchodu Vykupitele osud všech mrtvých, jak zlých, tak spravedlivých; tím ale není řečeno, že jejich osud je stejný, jak to dokazuje Ježíšovo podobenství o chudáku Lazarovi, který byl vzat „do klína Abrahamova“. A právě duše těchto spravedlivých, které očekávaly Krista, osvobodil Ježíš, když sestoupil do pekel. Ježíš nesestoupil do pekel proto, aby vysvobodil zavržené, ani aby zničil peklo zavržení, nýbrž aby osvobodil spravedlivé, kteří ho předešli. (KKC 633)

Svatý Tomáš Akvinský uvádí následující čtyři důvody pro Kristovo sestoupení do pekel. „Kristus sestoupil s duší do pekel ze čtyř důvodů.

Za první, aby podstoupil celý trest za hřích a odčinil tak celou vinu. Trestem za hřích člověka byla nejen smrt těla, ale i trest pro duši, protože i duše se podílela na vině, a jejím trestem bylo odnětí možnosti patřit na Boha. Dosud však nebylo nabídnuto žádné zadostiučinění k odstranění tohoto trestu. A tak před příchodem Krista sestoupili po smrti všichni, dokonce i svatí otcové, do podsvětí. Aby tedy Kristus podstoupil celý trest určený hříšníkům, nejen zemřel, ale jeho duše také sestoupila do pekla. Proto se praví v žalmu: *Jsem počítán k těm, co sestupují v jámu, jsem jako muž, který pozbyl síly* (Žalm 88,5). Ostatní tam byli jako otroci, ale Kristus jako svobodný.

Druhým důvodem je, že dokonale zachránil všechny své přátele. Měl totiž své přátele nejen ve světě, ale i v podsvětí. Ve světě jsou někteří lidé Kristovými přáteli, nakolik mají lásku, v podsvětí pak byli mnozí, kteří z tohoto světa odešli s láskou a vírou v budoucího Vykupitele, jako Abraham, Izák, Jákob, Mojžíš, David a ostatní spravedliví a dokonalí muži. A protože Kristus přebýval na světě mezi svými přáteli a zachránil je svou smrtí, chtěl rovněž navštívit své přátele, kteří byli v podsvětí, a zachránit je tím, že k nim sestoupí. *Proniknu všechny části podsvětí země a uvidím všechna utrpení a osvětlím všechny, kteří doufají v Pána* (Sir 24, 45).

Třetím důvodem je, že dokonale zvítězil nad d'áblem. Někdo totiž nad někým dokonale zvítězí, když ho nejen porazí v boji, ale když ho napadne v jeho vlastním domě, zbaví ho královského trůnu a jeho domu. Kristus nad d'áblem zvítězil a porazil ho na kříži. Proto Jan říká: *Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa (tedy d'ábel) vyvržen ven* (Jan 12, 31). Kristus, aby dokonale nad d'áblem zvítězil, chtěl sesadit d'ábla z trůnu a uvěznit ho v jeho domě, jímž je peklo. Proto tam sestoupil, zbavil d'ábla všeho, spoutal ho a vzal si svou kořist. *Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství* (Kol 2, 15). Kristus, který obdržel moc a vlastnictví nebe i země, chtěl také získat vlastnictví pekla, aby se, jak říká apoštol, *před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí* (Fil 2, 10); a u Marka se praví: *ve jménu mém budou vyhánět démony* (Mk 16, 17).

Čtvrtým a posledním důvodem je, aby osvobodil svaté, kteří byli v podsvětí. Kristus totiž chtěl zemřít, aby osvobodil živé i mrtvé, a proto chtěl sestoupit do pekel, aby osvobodil ty, kteří tam byli. *Pro krev smlouvy s tebou propustím tvé vězně z cisterny, v níž není vody* (Zach 9, 11). *Budu tvá smrt, ó smrti, budu tvým uštknutím, peklo* (Oz 13, 14). I když Kristus smrt úplně zničil, nezničil úplně peklo, ale zasadil mu ránu. Nevysvobodil z pekla všechny, ale pouze ty, kteří byli bez smrtelného hříchu nebo dospělé skrze oběti a víru v příchod Krista. Tito tam byli kvůli dědičnému hříchu Adamovu, kterého se kvůli své lidské přirozenosti nemohli zbavit jinak než skrze Krista. Kristus tedy v pekle ponechal ty, kteří sem sestoupili se smrtelným hříchem. Proto říká: *budu tvým uštknutím, peklo*. Je tedy zřejmé, že Kristus sestoupil do pekel, a kvůli čemu tam sestoupil“.

Budeme slavit Kristovo vzkříšení. Zároveň si však uvědomujeme, že naše situace je podobná těm, kteří čekali na Vykupitele v říši zemřelých, ještě jej neviděli tvář v tvář. V tom je nám blízké tajemství Bílé soboty, i když víme, co po ní následovalo a co se i pro nás otevírá...

P.L.

Použitá literatura:

Katechismus katolické církve, Zvon, Praha 1995

Tomáš Akvinský: Výklad Vyznání víry a Desatera, Krystal, 2011

Průvodce Svatým týdnem a velikonočním tříděním, Salesiánská asociace Dona Boska, Praha 2015

Ještě něco pro naše ženy:

Zmrtvýchvstalého nejdříve spatří ženy. Neboť tak jako žena spáchala první hřích na světě, tak měla jako první ohlásit světu život. Proto ženy slyší onen svatý hlas: „Radujte se“, aby první smutek byl zrušen radostí ze vzkříšení. Zvěstují ji nevěřícím, aby jeho tělesné vzkříšení z mrtvých našlo víru a aby tak jako starého člověka oblékl, také jej proměnil v nebeského, a proto podoba člověka, spojená s jeho přirozeností, vystoupila nyní k nebi.

Sv. Hypolit Římský

Liturgický kalendář

DUBEN 2015

1. středa	STŘEDA
2. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
3. pátek	VELKÝ PÁTEK
4. sobota	BÍLÁ SOBOTA
5. NEDĚLE	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
6. pondělí	PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
7. úterý	ÚTERÝ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
8. středa	STŘEDA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
9. čtvrtek	ČTVRTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
10. pátek	PÁTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
11. sobota	SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
12. NEDĚLE	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
13. pondělí	Sv. Martina I. papeže a mučedníka
19. NEDĚLE	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
21. úterý	Sv. Anselma, biskupa a učitele Církve
23. čtvrtek	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze
24. pátek	Sv. Jiří, mučedníka
25. sobota	Svátek sv. Marka, evangelisty
26. NEDĚLE	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
28. úterý	Sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka Sv. Ludvíka Marie Grigniona z Monfortu, kněze
29. středa	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky Církve, Patronky Evropy
30. čtvrtek	Sv. Zikmunda, mučedníka Sv. Pia V., papeže

Oznámení

Návštěva biskupa Mons. Václava Malého

Na slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží hod velikonoční – 5. dubna nás navštíví světící biskup pražský Mons. Václav Malý. Bude celebrovat mši sv. z této slavnosti v 9.00 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého. Po skončení bohoslužby bude následovat agapé ve farním sále, kdy bude příležitost k setkání a rozhovoru s panem biskupem.

Schůze farní rady

Schůze farní rady bude v pátek 10. dubna po večerních bohoslužbách.

Biblická katecheze

Další biblická katecheze s výkladem Janova evangelia bude následovat v sobotu 18. dubna po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.

Poděkování

Veliké Zaplat' Pán Bůh patří všem, kteří se zúčastnili úklidu kostela sv. Jana Nep. a okolí.

Úmysly Apoštolátu modlitby na duben

1. Aby se lidé naučili **mít v úctě stvořený svět** a chránili ho jako dar od Boha.
2. **Za pronásledované křesťany**, aby pocítovali utěšující přítomnost zmrtvýchvstalého Pána a sounáležitost celé církve.
3. Aby nás Bůh učinil hodnými svého **povolání**.

ZÁPIS ZE SCHŮZE SPOLKU PŘÁTEL KOŠÍŘSKÝCH KOSTELŮ 20.3.2015

Přítomní: Stanislav Hojek, Vít Bobysud, Václav Funda, Václav Dráb, P. Lohelius

- 1) Na slavnost Vzkříšení naši farnost navštíví světící biskup pražský Mons. Václav Malý. Bude s námi slavít eucharistii v 9.00 hod. v kostele sv. Jana Nep. Po bohoslužbách bude následovat agapé ve farním sále a příležitost k rozhovoru s panem biskupem. Malé občerstvení bude vítáno!
- 2) Letošní noc kostelů je stanovena na pátek 29. května. Pro širokou veřejnost budou otevřeny všechny tři košířské kostely. Službu pro návštěvníky budou zajišťovat v kostele Nejsvětější Trojice: Václav Dráb, Na Klamovce: Petr Zborník a u sv. Jana Nep.: Vít Bobysud. Obsahovou stránku má na starosti Václav Dráb.
- 3) V týdnu od 30.5. do 6.6. se v Praze rozvine misijní program pod názvem „DNY VÍRY“. O jejich programu budeme informováni členy organizačního týmu z pražského pastoračního střediska. Kromě větších akcí pro celou Prahu jsou vítány podněty a nabídky jednotlivých pražských farností. V naší farnosti se bude připravovat program ve spolupráci s „Cibulačkou“ - sdružením mladých košířských rodin. Předpokládá se výběr pondělí 1.6., na které připadá Den dětí.
- 4) Farní výprava autobusem se uskuteční v sobotu 13.6. do Třebíče a Třeště. Program domluví Vít Bobysud. Odjezd od kostela sv. Jana Nep. bude v 8.00 hod. Návrat do 20.00 hod. Oběd bude zajištěn v Třebíči.
- 5) Farní vycházka je určena na neděli 24.5. Navštívíme kostel sv. Martina ve zdi, kostel sv. Jindřicha a románský kostel sv. Michala v Jirchářích. Sraz účastníků bude v 15.00 před obchodním domem Máj.
- 6) Ve dnech 15.- 17. 10. se bude konat Národní eucharistický kongres v Brně. V rámci přípravy na tento kongres je dána možnost jednotlivým farnostem k prohloubení vztahu k tomuto ústřednímu tajemství naší víry. V pražské katedrále bude vrcholným bodem této přípravy slavnost Těla a Krve Páně s účastí všech pražských farností. Po mši sv. bude slavnost pokračovat eucharistickým průvodem a adoracemi u jednotlivých oltářů v oblasti Hradčan. Tomuto slavení bude dána přednost před slavením v jednotlivých farnostech.

- 7) Farní táborák bude ve čtvrtek 25.6. u kostela sv. Jana Nep. po děkovné mši sv. za uplynulý školní rok. Srdečně jsou zváni farníci všech věkových kategorií a také rodiče a děti z „Cibulačky“.
- 8) V nejbližší době dojde k transformaci Spolku přátel košířských kostelů na Farní radu. Tuto úpravu vyžaduje nový občanský zákoník. V naší farnosti budeme tuto změnu konzultovat s právníkem arcibiskupství pražského.
- 9) Dokumentace na další část opravy zadní stěny kostela sv. Jana Nep. je již připravena Vítem Bobysudem.
- 10) Václav Dráb a Marie Brůčková se zúčastnili setkání redaktorů farních listů a prezentovali ukázkou našeho farního listu v úterý 17. 3. v arcibiskupském paláci.
- 11) Další schůze bude v pátek 10.4.2015.

Dne 20.3.2015 zapsal P. Lohelius

Svatý Zikmund – památka 30.dubna

Svatý Zikmund, jeden z českých patronů, pocházel z germánského kmene Burgundů. Byl synem krále Gundobalda. Narodil se koncem 5. století. Byla to doba stěhování národů, kdy politické poměry v Evropě nebyly ještě ustálené. Burgundové v té době sídlili na území dnešního Burgundska ve Francii, ale i jižněji okolo Lyonu a také v části dnešního Švýcarska. Byli, tak jako většina Germánů, ariánskými (nikoli katolickými) křesťany. Působením sv. Avita, biskupa ve Vienne, opustil Zikmund mylnou ariánskou nauku, dal se pokřtít asi v r. 501 a stal se horlivým katolíkem. Jeho příkladu následovalo mnoho příslušníků kmene Burgundů. V r. 515 povolal mnichy, aby založili klášter nad hrobem sv. Mořice v Agaune (ve Wallisu v dnešním Švýcarsku – to je ale jiné místo než známé zimní středisko sv. Mořic). V r. 516 se stal burgundským králem.

Později se však nechal ovlivnit svojí druhou manželkou, která ho poštvála proti Sigerichovi, jeho synovi z prvního manželství. Sigerich byl r. 522 na Zikmundův příkaz zákeřně usmrčen. Zikmund však záhy pochopil, že se dopustil krutého bezpráví. Ze svého zločinu se vyznal a konal dlouhé pokání v klášteře St. Maurice ve Wallisu. Jako součást pokání tento klášter hmotně zajistil, takže od té doby až dosud v něm nepřetržitě trvá řeholní společenství (je to nejstarší trvale fungující katolický klášter v Evropě). Je v něm opatství řádu augustiniánských kanovníků.

Asi rok nato bylo Burgundsko přepadeno francským králem Chlodomírem. Zikmund byl poražen, zajat a utopen i se ženou a dětmi ve studni (snad 1. května 524). Bylo to u vesnice, které dnes má jméno St. Sigismund, a leží nedaleko francouzského města Orléansu. Násilná a tragická smrt Zikmundova dala u jeho současníků zapomenout na jeho krutý čin a zdála se jim dokonalým zadostiučiněním. Byl považován hlavně za krále, který činil pokání. Pátý opat kláštera St. Maurice, Venerand, si vyprosil u krále Theuberta dovolení přenést ostatky Zikmunda a jeho rodiny ze studny do svého kláštera. Stalo se tak 16. října roku 535 nebo 536 a bylo to první přenesení ostatků v Galii a rovnalo se tehdy oficiálnímu svatořečení. O životě sv. Zikmunda píše sv. Rehoř Tourský v Historii Franků.

V roce 1366 byl svatý Zikmund vyhlášen za českého zemského patrona. Karel IV. nechal větší část ostatků svatého Zikmunda z kláštera sv. Mořice vyzvednout a dopravit do chrámu svatého Víta, kde odpočívají na oltáři černínské kaple dodnes. Něco z nich daroval polskému králi Kazimírovi.

Ucta k sv. Zikmundovi se postupně šířila Evropou a byla i námětem řady uměleckých děl. A rozšířila se i do Polska (tři polští králové nesou jeho jméno) a do Maďarska.

Památka sv. Zikmunda se u nás připomíná 30. dubna, jeho jméno nese i největší zvon v pražské katedrále. A je mu zasvěcena řada kostelů v Čechách i na Moravě.

Podle pramenů z Internetu (abc svatých, santiebeatj, apha, Heiligenlexikon, stránky opatství St. Maurice aj.)

MP

Druhé výročí pontifikátu papeže Františka.

Papež František oslavil 13. března druhé výročí svého pontifikátu. V předvečer tohoto výročí, 2. března 2015, poskytl ve Vatikánu téměř dvou a půl hodinové interview mexické televizní novinářce. Mexická televize celý rozhovor odvysílala 14. března 2015.

Přinášíme z tohoto rozhovoru pasáž o rodině.

Neúměrná očekávání od synody. Rodina.

Otázka:

Ohledně synody vznikla mnohá očekávání mezi manžely, kteří mají soužení, jsou rozvedeni a znovu sezdání, mezi homosexuály. Myslíte, že jsou přehnaná?

„Myslím, že jsou to neúměrná očekávání. Synodu o rodině jsem nesvolal já. Chtěl to Pán. A to je jeho věc. Když mi monsignor Eferovič, který byl sekretářem, přinesl tři témata, pro která se nejvíce hlasovalo, řekl mi, že tím, které obdrželo nejvíce hlasů, byl přínos Ježíše Krista dnešnímu člověku. Dobře, uděláme to. To byl název synody. Mluvili jsme dále o organizaci a já jsem řekl: „Dobře, udělejme jednu věc. Uvažujme o přínosu Ježíše Krista dnešnímu člověku a rodině. A tak jsme to nechali, tedy rodinu tak trochu v druhém plánu. Když jsem byl na prvním posynodálním setkání generální rady, začalo se mluvit o tomto názvu, tedy o přínosu Ježíše Krista rodině. A dnešní člověk zůstal trošičku stranou. A nakonec někdo podotkl: tato synoda o rodině...“ Taková byla tedy dynamika vedoucí ke vzniku názvu. Já jsem mlčel. Nakonec jsem si uvědomil, že to tak chtěl Pán. A to silně, protože rodina je v krizi. Snad ani ne tak tradiční krize jako manželská nevěra či jak se říká v Mexiku „casa chica“ a „casa grande“. Nikoli, je to hluboká krize. Je vidět, že mladí nechtějí uzavírat manželství a žijí spolu. Nečiní tak z protestu, ale proto, že dnes je to tak. Potom za delší dobu nakonec někteří svatbu v kostele mají. Znamená to, že rodinná krize je uvnitř rodiny. Z tohoto hlediska si myslím, že Pán chce, abychom tomu čelili: přípravou na manželství, doprovázením těch, kdo spolu žijí jen tak, doprovázením těch, kteří uzavřou manželství a svoji rodinu vedou dobře, doprovázením těch, kdo s rodinou neměli úspěch a uzavřeli nový sňatek, přípravou na svátost manželství. Ne všichni jsou připraveni. A kolik je sociálně faktických manželství, která jsou neplatná! Z nedostatku víry!“

Již Benedikt XVI, zdůraznil, že nedostatek víry a uvědomování si svého jednání je vážný problém.

„Rodina je v krizi. Jak integrovat do života církve rodiny, které vznikly „na druhý pokus“? To znamená druhé svazky, které jsou někdy ukázkové, zatímco ty první nezdařené. Jak je integrovat? Ať chodí do kostela. Potom se zjednodušuje a říká: „Ach, budou dávat přijímání rozvedeným!“ Tím se nic nevyřeší. Církev chce, aby ses integroval do jejího života. Někteří však říkají: „ Ne, já chci přijímání a dost.“ Jako stužku nebo vyznamenání? Nikoli. Musíš se integrovat. Existuje 7 věcí, které podle současného kanonického práva nemohou konat lidé žijící ve druhém svazku. Nepamatuji si je všechny, ale jedna z nich je kmotrovství. Proč? Jaké svědectví mohou dávat kmotřenci? Říkat: „Podívej, drahý, já jsem v životě chybil. Nyní jsem v této situaci. Jsem katolík. Principy jsou takovéto. Toto dělám a provázím tě“. To je opravdové svědectví. Když však přijde mafián, delikvent, někdo kdo zabíjí, ale měl svatbu v kostele, může být kmotrem. To jsou kontradikce. Je zapotřebí integrace. Pokud věří, třebaže žijí v situaci označované jako neregulární, uznávají to, přijímají a vědí, jak církev smýšlí o tomto stavu, není to překážka. Když mluvíme o integraci, máme na mysli toto všechno.

Překlad Milan Glaser, radio vaticana

Zprávy z farnosti

Setkání s Charlesem Dukem

Díky pozornosti mých rodičů a zřejmě nevyzpytatelných cest Páně jsem se před týdnem dostal na setkání s člověkem, který se jako jeden z 12ti lidí na světě procházel po měsíci.

Přednáška astronauta Ch. Duka byla zajímavá i vtipná. Dokonce nám promítal video z roku 1972, natáčené přímo na měsíci, kdy tam byl.

Zřejmě většina posluchačů očekávala technické zajímavosti a pohled i pocity pilota – tehdy, kdy lety

do vesmíru byly velice nebezpečné.

Jaké bylo překvapení, když druhou část setkání stočil na svůj osobní příběh, z kterého bych chtěl citovat pár vět:

„Celý život jsem se soustředil na úspěch, hledal jsem příležitosti, jak se posunout na žebříčku kariéry – i proto jsem si podal přihlášku do oddílu astronautů. Nová práce astronauta mi přinesla okamžitý úspěch. Zároveň jsem tvrdě pracoval, chtěl jsem dosáhnout maxima- letu na měsíc.

Svého velkého životního cíle – procházky po měsíci – jsem dosáhl. Ale po návratu jsem začal cítit frustraci a nudu. Ale ptal jsem se sám sebe: Co budu dělat teď ?“

Jako spoustu Američanů chodil do kostela, četl bibli, ale ve skutečnosti nevěřil.

V té době se mu a jeho ženě Dotty rozpadalo manželství. Změnil práci a začal podnikat, byl velmi úspěšný, ale po dvou letech prodal svůj podnik a začal hledat jiné podnikání.

Když odešel z NASA všiml si, že u jeho ženy nastala změna. Začala ho milovat a přijímat jiným způsobem než dřív. *„Viděl jsem v jejím životě pokoj, který předtím neměla.“*

Tím začalo Dukovo obrácení. Objevil Ježíše stejně jako Dotty. Uzdravil jejich manželství, protože Ježíše dali na první místo v životě.

A na konec bych chtěl napsat slova, s kterými tento astronaut a křesťan cestuje po celém světě:

„V roce 1972 jsem letěl lodí Apollo 16 za fantastickým dobrodružstvím. Kdysi jsem říkával, že i kdybych žil 10.000 let, nikdy bych už neprožil něco takového, jako byla procházka po Měsíci. Ale ani nadšení a pocit uspokojení z pobytu na Měsíci se nemůže srovnávat se životem s Ježíšem, s životem, který nikdy neskončí, který potrvá věčně.“

Bylo mi ctí si s takovým člověkem potřást rukou. A zároveň jsem rád, že i když jsem na Měsíci nebyl, mám něco cennějšího.

V.D.

Životní jubileum

V dubnu slaví **vzácné životní jubileum** náš redakční spolupracovník **RNDr. Milan Práger, CSc.** Nejenže slaví vzácné jubileum, ale je to opravdu **vzácný člověk**; vzácný manžel, otec, dědeček, tchán. A v redakčním týmu Košířského farního listu vzácný, neúnavný, spolehlivý a věrný spolupracovník. Kromě toho, že každý měsíc zpracovává pod šifrou *MP* životopis světce, který je v daném měsíci připomínán, s matematickou přesností (danou povoláním a snad i genetickým vybavením) pečlivě koriguje a upravuje všechny příspěvky a celé číslo našeho zpravodaje. Nejen za členy redakčního týmu Košířského farního listu, ale i za všechny jeho čtenáře přejeme našemu jubilantovi další léta v plné duševní i fyzické síle a s velkou vděčností a díky mu k tomu vyprošujeme Boží pomoc a ochranu.

At' dobrotivý Pán nad ním rozjasní svou Tvář, at' jej zahrne svým milosrdenstvím a dá mu pocítit svou blízkost a požehnání.

P.Lohelius

Schůzka redaktorů farních zpravodajů

Odbor vnějších vztahů Arcibiskupství pražského pořádal 17.3.2015 v Arcibiskupském paláci diecézní setkání redaktorů farních zpravodajů a farních webů.

Za náš Košířský farní list se setkání zúčastnili dva členové redakční rady našeho zpravodaje,

měsíčníku s názvem Košířský farní list.

Setkání zahájil tiskový mluvčí Arcibiskupství Aleš Pištora a uvedl, že hlavním cílem setkání bylo navázání kontaktů, výměna zkušeností a vzájemná pomoc při řešení různých problémů. V zastoupení kardinála Dominika Duky pozdravil účastníky, kteří zcela zaplnili Beranův sál, pražský biskup Karel Herbst.

V první, společné hodinové části, proběhlo několik obecných přednášek o náplni farních zpravodajů včetně nabídky kvalitní fotodokumentace. Ke druhé části se účastníci rozdělili do dvou skupin, ve kterých se projednávala specifická témata jak obsahová tak technická (medializace zpravodajů, webové stránky atd.).

Oba účastníci získali dojem, že po obsahové i technické stránce Košířský farní list dobře splňuje požadované parametry i když prostor pro zvýšení kvality je samozřejmě otevřený.

MB, VMD

Pražští biskupové

11.část

Po smrti biskupa Ondřeje nastupuje na pražský biskupský stolec biskup **Pelhřim z Vartenberka** (1224-1226). O Pelhřimovi víme jen to, že pocházel z poměrně významného rodu pánů z Vartenberka. Jediná informace o jeho působení na biskupském stolci je z Pulkavovy kroniky. Pelhřim - dříve než se stal Pražským biskupem - byl mělnickým proboštem a na biskupský stolec byl zvolen pražskými kanovníky dříve, než došly listiny z Říma obsahující instrukce k volbě. Biskupského stolce se Pelhřim vzdává v roce 1226 po příjezdu papežského legáta Konráda.

Pelhřimovým nástupcem se stal **Budivoj** (1226). Byl zvolen za přítomnosti papežského legáta Konráda. Biskup však ve svém úřadě vydržel pouhé 3 měsíce, umírá po konsekraci v Římě roku 1226. Až v roce 1227 byl zvolen další pražský biskup **Jan II. z Dražic** (1226-1236). Biskup Jan pocházel z významného rodu pánů z Dražic. V roce 1212 byl představeným kapitulní školy a v roce 1216 kancléřem kapituly při chrámu svatého Víta v Praze. Vysvěcen byl 19. prosince 1227 mohučským arcibiskupem Siegrídem II. von Eppsteinem, za přítomnosti biskupa halberstadského Fridricha II. a řížského Alberta von Buxhoevden. Biskup Jan v této době intenzívně podporuje příchod cisterciáků do Čech, zvláště jejich kláštery v Teplé a Chotěšově, a pravděpodobně zakládá kapitolu svatého Jiljí v Praze. Umírá 17. srpna 1236 v Praze.

Po Janovi z Dražic byl na pražský biskupský stolec zvolen v roce 1236 **Bernard Kaplír ze Sulevic** (1236-1239). Touto volbou se potvrzuje již zažitý trend, že biskupské stolce obsazují druhorození šlechtičtí synové a nikoliv královští kaplani jako tomu bylo dříve. Zároveň se ukazuje jistá míra emancipace církve a šlechty. Investituru přijímá 10. září 1236 v Mohuči. Bernard ještě před svým zvolením byl v letech 1206-1217 jedenáctým proboštem litoměřické kapituly svatého Štěpána. V roce 1227 se stává pražským a vyšehradským kanovníkem, v letech 1229-1239 je kanovníkem-scholastikem a nakonec od roku 1233 také kancléřem a blízkým spolupracovníkem biskupa Jana II. O biskupu Bernardovi existuje velice málo zpráv. Vystupuje jen na dvou listinách jako svědek, a z jeho života máme bezpečně doloženo pouze založení dominikánského konventu s kostelem svatého Michala v Litoměřicích v roce 1236. Biskup Bernard umírá 12. září 1240 v Praze.

Josef Vašíček

Použitá literatura:

Swarzenberg K. a kol., Tisíc let pražského biskupství 973 – 1973, Křesťanská akademie, Řím 1973, wikipedia.org, Pulkavova kronika, 1226, str. 133

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné